



## SENATUL ROMÂNIEI

**Domnului Secretar General Constantin Dan VASILIU**

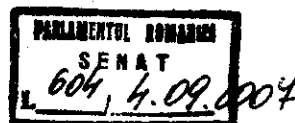
**Stimate Domnule Secretar General**

Urmare adresei Dumneavoastra nr.B300 din 14.06.2007, vă transmit, alăturat, avizul Consiliului Legislativ referitor la **propunerea legislativă - Codul Silvic.**

Cu deosebită considerație,

**PREȘEDINTE**  
  
**dr. Dragoș ILIESCU**

București  
Nr.309/12.07.2007



## AVIZ

referitor la propunerea legislativă - Codul Silvic

Analizând **propunerea legislativă - Codul Silvic**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B300 din 14.06.2007,

## CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil propunerea legislativă**, cu următoarele observații și propuneri :

### **I. Observații generale**

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare implementarea unor măsuri privind gestionarea durabilă a pădurilor în vederea ameliorării condițiilor de mediu și de viață, indiferent de titularii dreptului de proprietate a acestora.

Prin proiect se stabilesc atribuțiile autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și ale proprietarilor de păduri, precum și organizarea administrării pădurilor prin ocoale silvice, instituindu-se totodată finanțarea de la bugetul de stat a lucrărilor de amenajare a pădurilor, atât pentru cele care constituie proprietate publică, cât și pentru cele aflate în proprietate privată.

Totodată, se propune abrogarea Legii nr.26/1996 Codul silvic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.93 din 8 mai 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a altor reglementări în domeniu.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituție, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Întrucât cheltuielile necesare efectuării lucrărilor de amenajare a pădurilor, **inclusiv a celor private**, se vor suporta de la bugetul de stat, este obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului în conformitate cu dispozițiile art.111 alin.(1) teza a doua din

Constituția României, republicată, și art.15 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare.

3. Semnalăm că la Consiliul Legislativ au mai fost transmise de către Secretariatul General al Senatului cu adresele nr.B247 din 3.05.2006 și nr.B66 din 15.02.2007, două propunerii legislative cu același obiect de reglementare, avizate favorabil cu observații și propuneri, cu nr.777 din 31 mai 2006 și nr.340 din 14 martie 2007.

4. Referitor la economia proiectului, având în vedere că este vorba de **o lege la nivel de Cod**, structura acestuia ar trebui mai riguros articulată, pentru a pune în evidență principiile generale ale reglementării unui asemenea domeniu, consacrând, totodată, principiile specifice, armonizate cu reglementările adiacente din sistemul nostru legislativ.

Totodată, o seamă de aspecte specifice domeniului și care cunosc o evoluție dinamică, ar trebui să fie reglementate prin legi speciale, pentru a consacra în acest fel stabilitatea Codului și a prezerva, în același timp, mobilitatea proprie domeniilor respective, susceptibile de intervenții legislative mai frecvente.

Astfel, teme fundamentale precum regimul domeniului silvic, regimul silvic și regimul administrării și exploatarei forestiere, se numără printre cele care, inevitabil, trebuie să fie reglementate detaliat în prezentul proiect.

5. **Din punct de vedere al dreptului comunitar**, dispozițiile prezentului demers normativ se circumscriu normelor juridice statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumabile dreptului comunitar derivat, respectiv reglementărilor rezervate Politicii Agricole Comune.

La nivelul **dreptului comunitar primar**, în cuprinsul **Tratatului de la Amsterdam**, se constată existența unor dispoziții distincte ce reglementează această problematică. Astfel potrivit art.174 din cadrul capitolului 22 - *Protecția mediului înconjurător*, se statuează că statele membre trebuie să aibă în vedere un nivel ridicat de protecție a mediului înconjurător, urmărind unele obiective determinate, cum ar fi: *conservarea, protejarea și ameliorarea calității mediului, protecția sănătății persoanelor, utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale și nu în ultimul rând, promovarea pe plan internațional, a măsurilor destinate să facă față problemelor regionale sau planetare ale mediului.*

Politica Uniunii Europene în domeniul protecției vegetației forestiere, se bazează pe importanța acordată rolului multifuncțional al

pădurilor (social, economic, de protecție a mediului înconjurător, etc) și are diverse obiective comune, printre care :

- gestiunea durabilă a pădurilor, definită ca atare în cadrul Conferinței ministeriale privind protecția pădurilor, ținută la Helsinki în 1993;

- punerea în aplicare a angajamentelor, principiilor și recomandărilor internaționale prin intermediul programelor forestiere naționale sau a altor instrumente juridice corespunzătoare;

- necesitatea ameliorării coordonării, comunicării și cooperării între statele membre și Comisia Europeană, etc.

În conformitate cu dispozițiile dreptului comunitar originar, în acest sector operează, pe de o parte, **principiul subsidiarității**, iar pe de altă parte, **responsabilitatea politicii forestiere incumbă statelor membre**, existând în componența dreptului comunitar derivat diverse programe și strategii comune în domeniul protecției pădurilor (ex: **Regulamentul Comisiei Europene (CE) nr.2278/1999** de stabilire a normelor de aplicare a **Regulamentului (CEE) nr.3528/86** adoptat de Consiliul U.E. *referitor la protecția pădurilor din Comunitate împotriva poluării atmosferice*), ce țin în exclusivitate de competențele naționale.

Totodată, se consideră că obiectivele comunitare adoptate în cadrul cooperării (asocierii) cu statele din Europa centrală și orientală precum și în cadrul conferințelor ministeriale în sectoare predefinite, este necesar să se promoveze nu numai gestiunea durabilă a silviculturii, dar și măsuri concrete și imediate privind conservarea și dezvoltarea pe o perioadă îndelungată a pădurilor aflate în habitatul european.

Având în vedere cele menționate, concluzionăm că, deși **nu preia nici o dispoziție comunitară de drept derivat, proiectul păstrează principiile fundamentale ale dreptului comunitar originar și nu contravine dispozițiilor acestora.**

Totodată, considerăm că locul prioritar acordat actualmente sectorului forestier printre interesele politicii agricole comune a Uniunii Europene este justificat de tendința de echilibrare a balanței dintre latura comercială și cea necomercială (protecția mediului, conservarea peisajului) a PAC.

## **II. Observații privind Titlul VIII - Răspunderi și sancțiuni**

1. La **art.107 alin.(1)**, pentru asigurarea unității reglementării și pentru corelare cu definiția de la pct.32 din Anexă, expresia „prejudiciul produs pădurii” trebuie înlocuită cu sintagma „prejudiciu adus pădurii”.

Totodată, pentru un plus de rigoare în exprimare, în loc de „mărimea pădurii” ar trebui scris „suprafața pădurii”.

2. La **art.108 alin.(1)**, pentru asigurarea respectării principiului legalității incriminării, care impune ca norma să fie redactată cu suficientă claritate, propunem ca textul să fie reformulat și restructurat, astfel:

„**Art.108. - (1)** Reducerea suprafeței fondului forestier național fără respectarea dispozițiilor art.36 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amendă.

**(2)** Cu aceeași pedeapsă se sancționează schimbarea destinației obiectivului pentru care s-a obținut aprobarea de scoatere din fondul forestier național sau de ocupare a fondului forestier național.”.

În această situație, actualele **alin.(2)** și **(3)** urmează a fi renumerotate.

Precizăm că referirea la „plata obligațiilor bănești echivalente prejudiciului adus pădurii” din cuprinsul **alin.(1)** nu este necesară și trebuie eliminată, întrucât aceasta nu reprezintă o pedeapsă. În plus, potrivit art.17 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanța este obligată să se pronunțe din oficiu asupra reparării pagubei, chiar dacă persoana vătămată nu este constituită parte civilă.

3. La **art.109**, pentru un plus de rigoare în reglementare, este necesar ca expresia „fondul forestier” să fie înlocuită cu sintagma „fondul forestier național”, utilizată în tot cuprinsul propunerii legislative.

Observația este valabilă și pentru definiția noțiunii de „fond forestier” cuprinsă în **pct.16** din **anexa** la proiect

4. La **art.110 alin.(1)** **partea introductivă**, semnalăm că prevederea expresă a subiecților activi ai infracțiunii nu este necesară, întrucât prin reglementarea propusă nu sunt instituiți subiecți activi calificați, de vreme ce faptele constituie infracțiuni și atunci când sunt săvârșite de către altă persoană decât deținătorul sau proprietarul. Prin urmare, expresia „de către proprietari, deținători sau de către altă persoană” trebuie eliminată.

Observația este valabilă și pentru **art.113 alin.(1)**.

La **alin.(1) lit.a)** și **c)**, nu este necesară prevederea limitei superioare a valorii prejudiciului produs pădurii în funcție de care se face calificarea faptei, aceasta reieșind din interpretarea sistematică a textelor. De altfel, prevederea propusă la **lit.a)** conduce la imposibilitatea aplicării **lit.b)**, întrucât, din coroborarea celor două texte, nu rezultă care anume valoare dintre cele prevăzute la **lit.a)** este avută în vedere de norma din **lit.b)**. Propunem, de aceea, înlocuirea expresiei „este de 5 ori până la 20 de ori inclusiv, mai mare” cu sintagma „este de cel puțin 5 ori mai mare”.

Observația este valabilă și pentru **lit.c)**, urmând ca, în cuprinsul acestei norme, expresia „de 20 de ori până la 50 de ori inclusiv” cu sintagma „este de cel puțin 20 de ori mai mare”.

În ceea ce privește fapta prevăzută la **lit.b)**, din redactarea propusă rezultă că textul incriminează, de fapt, săvârșirea din nou, în decurs de un an, a contravenției prevăzute în art.1 alin.(1) lit.c) din Legea nr.31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice.

Pe de altă parte, pentru claritatea normei și pentru corelare cu terminologia proiectului, este necesar ca textul să prevadă în mod expres că este vorba despre faptele prin care s-a produs pădurii un prejudiciu mai mic decât valoarea prevăzută la lit.a), săvârșite în decurs de un an, cu condiția ca valoarea cumulată a prejudiciului produs prin cele două fapte să depășească valoarea prevăzută la lit.a). Propunem, de aceea, următoarea formulare pentru lit.b):

„b) cu închisoare de la 6 luni la 4 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este mai mică decât limita prevăzută la lit.a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval pe un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit.a)”.

La **lit.c)**, semnalăm că din actuala redactare a textului rezultă că este incriminată doar fapta prin care s-a produs un prejudiciu de 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei, neconstituind infracțiuni faptele prin care s-a produs un prejudiciu mai mare decât această limită. Pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesară înlocuirea expresiei „mai mare de 50 de ori” cu sintagma „este de cel puțin 50 de ori mai mare”.

La **alin.(3) al art.110**, apreciem că reducerea valorii prejudiciului adus pădurii, în funcție de care fapta este calificată drept infracțiune ar trebui prevăzută, în mod proporțional, pentru toate faptele din alin.(1). Precizăm că, în formularea din proiect, prevederea are ca efect agravarea răspunderii penale doar în cazul săvârșirii faptelor din lit.a) și b) ale alin.(1). Propunem, de aceea, reformularea textului, astfel:

„(3) În cazul în care infracțiunile prevăzute la alin.(1) au fost săvârșite cu știrea sau cu acordul personalului silvic, nivelul minim valoric al prejudiciului produs pădurii prevăzut pentru aceste fapte se reduce la jumătate.”.

5. La **art.111 alin.(1)**, pentru motivele arătate anterior, indicarea limitei valorii prejudiciului produs pădurii în funcție de care fapta este calificată drept infracțiune trebuie prevăzut astfel:

- la **lit.a)**, în loc de „este de 5 ori până la 20 ori mai mare inclusiv” trebuie scris „este de cel puțin 5 ori mai mare”;

- la **lit.b)**, în loc de „este de 20 de ori până la 50 de ori inclusiv , mai mare” trebuie scris „este de cel puțin 20 de ori mai mare”;

- la **lit.c)**, în loc de „este mai mare decât de 50 ori” trebuie scris „este de cel puțin 50 de ori mai mare”.

6. La **art.112 alin.(1)**, pentru corelare cu terminologia utilizată în **Capitolul VII - Produse specifice fondului forestier național** – din Titlul IV, expresia „produse ale pădurii” trebuie înlocuită cu expresia „produse specifice ale fondului forestier național”.

7. La **art.113 alin.(1)**, întrucât infracțiunea face parte din categoria infracțiunilor de distrugere, pedeapsa prevăzută pentru aceasta trebuie corelată cu pedeapsa prevăzută de art.217 alin.(4) din Codul penal, care incriminează distrugerea săvârșită prin incendiere. Precizăm că, potrivit normei din Codul penal, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani, în vreme ce pedeapsa prevăzută de **art.113 alin.(1)** din proiect este închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau amenda. Sugerăm reanalizarea textului, astfel încât pedeapsa să reflecte gradul de pericol social al faptei.

8. La **art.114**, semnalăm că includerea condiției privind rezultatul faptei de a folosi fără drept sau contrar reglementărilor specifice în vigoare a dispozitivelor speciale de marcat conduce la imposibilitatea aplicării normei. Astfel, în lipsa existenței unui prejudiciu cert, nu se înțelege cum s-ar putea aprecia cu rigurozitate „**posibilitatea producerii unui prejudiciu cu o valoare mai mare de 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior**”.

Apreciem că norma ar trebui să aibă în vedere fie instituirea unei **infracțiuni de pericol**, caz în care condiția privind urmarea imediată trebuie eliminată, fie a unei **infracțiuni de rezultat**, caz în care această condiție trebuie reformulată, astfel: „care a avut drept consecință producerea unui prejudiciu cu o valoare de 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior”.

9. La **art.117**, pentru un plus de rigoare în reglementare, propunem ca expresia „maximul pedepsei prevăzute” să fie înlocuită cu „maximul special al pedepselor”.

10. La **art.120 alin.(1)**, având în vedere că doar categoriile de personal silvic prevăzute la **art.119** au competența de a constata

infracțiunile prevăzute în proiect, propunem ca expresia „personalul silvic” din debutul textului să fie înlocuită cu „personalul silvic prevăzut la art.119”.

Totodată, apreciem că norma din **art.120 alin.(1)** ar trebui să se refere la toate infracțiunile care pot fi constatate de personalul silvic, nu numai la infracțiunile silvice. În acest sens, sugerăm ca sintagma „provenite prin săvârșirea unor fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni silvice” să fie înlocuită cu „provenite **din** infracțiuni”.

**11. La art.121 alin.(2)**, întrucât urmărirea penală este efectuată de procuror, și nu de „parchet”, expresia „parchetul competent teritorial și material” trebuie înlocuită cu sintagma „procurorului competent”. Totodată, pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesar să se prevadă expres termenul în care trebuie transmis procesul-verbal de constatare către procurorul competent.

**12.** Apreciam că soluția legislativă propusă la **art.122**, de eliminare, în ceea ce privește infracțiunile silvice, a posibilității aplicării prevederilor art.18<sup>1</sup> din Codul penal, ar trebui reanalizată.

Astfel, așa cum s-a subliniat în doctrină, dispoziția din art.18<sup>1</sup> Cod penal recunoaște dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili care fapte prezintă, în genere, pericolul social al unei infracțiuni, dar și imposibilitatea legiuitorului de a soluționa el însuși problema existenței, în cazurile concrete, a gradului de pericol social minim necesar pentru existența infracțiunii. Ca urmare, organele judiciare au, în baza art.18<sup>1</sup>, competența de a stabili dacă fapta săvârșită prezintă pericolul social necesar pentru existența infracțiunii.

Cu alte cuvinte, legiuitorul stabilește, pe baza aprecierii pericolului social generic (abstract), care sunt faptele care trebuie incriminate și pedepsele pentru aceste fapte, în vreme ce organele judiciare apreciază pericolul social concret, pe care îl prezintă o anumită infracțiune, comisă de o persoană determinată.

Pentru asigurarea coerenței sistemului de drept penal, astfel cum este el instituit de Codul penal în vigoare, apreciem că excluderea de la aplicare a art.18<sup>1</sup> Cod penal, în cazul infracțiunilor silvice, nu se justifică, astfel încât **art.122** din proiect ar trebui eliminat.

**13. La art.127 alin.(2)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, textul ar trebui să se refere și la aplicarea Legii nr.31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice.

### **III. Observații de redactare și de tehnică legislativă**

**1.** Semnalăm că lipsește **formula introductivă** consacrată de art.40 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și

completările ulterioare și anume „Parlamentul României adoptă prezenta lege”, fiind necesară inserarea acesteia după titlul proiectului.

2. La **art.2 alin.(2)**, este necesară reanalizarea sintagmei „Termenul pădure include:” din partea introductivă, deoarece este incorect formulată în raport cu enumerările de la lit.a)-d) și, eventual, înlocuirea acesteia cu expresia „Sunt considerate păduri și:”.

La **lit.a)**, pentru unitate în redactare, este necesară înlocuirea expresiei „1. 01. 1990” cu expresia „1 ianuarie 1990”.

3. La **art.4**, întrucât proiectul cuprinde o singură anexă și nu mai este necesară numerotarea acesteia, propunem reformularea textului, astfel:

„Art.4. - Termenii și expresiile utilizate au semnificația prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.”

4. La **art.8 alin.(1)**, pentru o exprimare proprie stilului normativ, este necesară înlocuirea sintagmei „denumită pe tot parcursul prezentei legi”, cu expresia „denumită în continuare”.

5. La **art.9 alin.(4)**, pentru corectitudinea redactării, propunem înlocuirea sintagmei „maximă de 12.000 de hectare” cu sintagma „**de cel mult 12.000 de hectare**”.

6. La **art.11 alin.(3)**, pentru unitate în redactarea actelor normative, sintagma „precizate la” trebuie înlocuită cu expresia „**prevăzute la**”.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

7. La **art.12 alin.(7)** și în situațiile similare din proiect, este necesară redarea integrală a titlului Regiei Naționale a Pădurilor „**Romsilva**”.

8. La **art.14 alin.(2) și (3)**, pentru evitarea confuziilor în aplicare, este necesar să se precizeze care sunt „structurile silvice de rang superior”.

9. La **art.15 alin.(5)**, partea introductivă, pentru rigoarea redactării sugerăm înlocuirea sintagmei „se pot constitui din:”, cu sintagma „**se constituie din:**”.

10. La **art.17 alin.(2)**, pentru corectitudinea redactării, recomandăm înlocuirea sintagmei „Proprietarii de fond forestier” din debutul textului, cu sintagma „Proprietarii **fondului** forestier”.

11. La **art.19 alin.(2)**, pentru claritatea normei este necesar să se explice expresia „Țelurile de gospodărire”.

12. La **art.21 alin.(4)**, pentru rigoarea redactării, propunem ca textul să debuteze cu sintagma:

„Cheltuielile privind amenajamentele silvice se suportă ...”

**13.** La **art.27 alin.(3)**, propunem înlocuirea expresiei „se aprobă numai potrivit art.22”, din finalul textului, cu sintagma „se aprobă potrivit prevederilor art.22”.

**14.** La **art.33 alin.(2) lit.d)**, propunem o îmbunătățire pe plan redacțional prin înlocuirea sintagmei „pagubele produse în fondul forestier”, cu sintagma „pagubele produse fondului forestier”.

La **alin.(3)**, partea introductivă, sugerăm înlocuirea sintagmei „se utilizează pentru următoare destinații:”, cu sintagma „se folosește pentru:”, mai adecvată în context.

**15.** La **art.34 alin.(3)**, propunem o îmbunătățire pe plan redacțional prin înlocuirea sintagmei „încălcării prevederilor alin.(2)”, cu sintagma „nerespectării prevederilor alin.(2)”.

**16.** La **art.36 alin.(2)**, pentru precizia textului, propunem să se menționeze care sunt celelalte obligații bănești care se achită anticipat.

**17.** La **art.40**, partea introductivă, pentru claritatea exprimării, sugerăm înlocuirea sintagmei „se supun pentru aprobare după cum urmează:”, cu expresia „se aprobă de:”.

**18.** La **art.41 alin.(1) lit.d)**, pentru claritatea textului, ar trebui precizat care sunt „celelalte cazuri în care valoarea se achită proprietarului”.

**19.** La **art.47 alin.(2)**, propunem înlocuirea sintagmei „se varsă în Fondul de ameliorare”, cu sintagma „se virează în Fondul de ameliorare”.

**20.** La **art.63 alin.(1)**, pentru rigoarea exprimării, propunem ca textul să debuteze cu expresia „Arborii destinați tăierii”.

**21.** La **art.66 alin.(1)**, propunem înlocuirea sintagmei „legate de eventualele prejudicii”, cu sintagma „privind eventualele prejudicii”.

**22.** La **art.69 alin.(1) lit.b)**, pentru rigoarea redactării, propunem reformularea textului astfel:

„b) ofițerii și agenții de poliție abilitați;”

La **lit.c)**, în aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, denumirea „Ministerului Finanțelor Publice” trebuie înlocuită cu denumirea „Ministerului Economiei și Finanțelor”.

**23.** La **art.76**, sugerăm reanalizarea și reformularea expresiei „baze materiale” întrucât nu este suficient de clară.

**24.** La **art.77**, pentru claritatea exprimării, este necesară eliminarea termenului „alocat” din sintagma „bugetul alocat Autorității naționale silvice.”

25. Pentru respectarea prevederilor art.35 alin.(3) din Legea nr.24/2000, cu modificările și completările ulterioare, abrevierea „CAP.” din expresia „CAP.XI” trebuie scrisă desfășurat „CAPITOLUL”.

26. La **art.87**, pentru corectitudinea redactării, sintagma „se află în sarcina” trebuie înlocuită cu sintagma „**sunt** în sarcina”.

27. La **art.88 alin.(1)**, pentru claritatea exprimării, sugerăm înlocuirea sintagmei „constituie o obligație și prioritate națională”, cu sintagma „constituie o prioritate națională”.

La **alin.(3)**, propunem ca sintagma „Realizarea dezideratelor prevăzute la”, să fie înlocuită cu sintagma „prioritățile prevăzute la”.

Reiterăm această observație și pentru **art.89**.

28. La **art.90 alin.(2)**, pentru rigoarea redactării, propunem reformularea textului astfel:

„(2) Realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție constituie obiectiv de utilitate publică.”

29. La **art.92 alin.(3)**, partea introductivă, pentru o exprimare proprie stilului normativ, sugerăm înlocuirea sintagmei „în vederea atingerii obiectivelor”, cu sintagma „în vederea **realizării** obiectivelor”,

30. La **art.95 alin.(1)**, propunem reanalizarea și reformularea textului astfel încât forma declarativă să fie înlocuită cu o normă juridică.

31. La **art.98**, pentru o corectă trimitere, sintagmele „art.97 lit.a), c), d) și e)” și „art.97 lit. b), f) și g)” trebuie înlocuite cu sintagmele „art.97 **alin.(1)** lit. a), c), d) și e)” și „art.97 **alin.(1)** lit.b), f) și g)”.

32. La **art.107 alin.(3)**, este necesară eliminarea termenului „atunci”, din sintagma „atunci aceasta se recuperează”.

Totodată, sintagma „potrivit alin.(1) și alin.(2)” trebuie scrisă sub forma „potrivit alin.(1) și (2)”.

33. La **art.124 alin.(1)**, propunem să se elimine sintagma „în concordanță cu prevederile prezentei legi”, ca superfluă.

34. La **art.127**, pentru a răspunde exigențelor de tehnică legislativă, este necesară redarea titlului Ordonanței Guvernului nr.96/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.139/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.38/2006, întrucât se face trimitere pentru prima dată la aceste acte normative.

35. La **art.141**, pentru rigoare normativă și unitate în redactarea actelor normative, propunem următoarea redactare:

„Articolul 141. - Pe data intrării în vedere a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr.26/1996 - Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.93 din 8 mai 1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța Guvernului nr.96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.122 din 26 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordonanța Guvernului nr.81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.107/1999;

d) dispozițiile art.4 - 9 din Hotărârea Guvernului nr.954/2002 privind aprobarea Regulamentului pentru stabilirea modalităților concrete de gospodărire a pădurilor și de repartizare a resurselor materiale și a surselor financiare cuvenite persoanelor fizice și juridice pentru pădurile pe care le au în proprietate și pe care le administrează prin structuri silvice de stat, pe bază contractuală, precum și a obligațiilor acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 17 septembrie 2002, cu modificările ulterioare;

În continuare se vor menționa și celelalte acte normative avute în vedere, cu indicarea exactă a Monitorului Oficial al României în care acestea au fost publicate.

În acest context, semnalăm că Legea nr.81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier, situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului, **a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.85/2006** privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.926 din 15 octombrie 2006, astfel că o nouă abrogare nu se mai motivează.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 927/12.07.2007